99. சான்றாண்மை

981. *கடனென்ப நல்லவை யெல்லாம் கடனறிந்து*
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு
சாதிக்க வேண்டிய கடமைகளை உணர்ந்த
சான்றாண்மை கொண்டவர்கள் – அவர்கள்
அறிவுக்கு நல்ல காரியம் என்று
அறியப்படுகிற காரியங்கள் எல்லாமே
அறுதியிட்டுச் செய்ய வேண்டிய கடமை எனக் கொள்வார்கள் !

982. *குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநலம்*
எந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று
சான்றோர்களின் சிறப்பு என்பது – அவர்களைச்
சார்ந்த சிறப்பான குண நலமே !
சாற்றும் பிற சிறப்புகள் வேறு எதிலும்
சான்றான பெருஞ்சிறப்பு அது போல இல்லல !

983. *அன்புநாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொ*
டைந்துசால் பூன்றிய தூண்
மற்றவர்களிடம் காட்டும் அன்பு
மட்டப்படுத்தும் பழிக்கு அஞ்சும் நாணம்
மற்றர்வகளுக்கு உதவும் பண்பு
மற்ற உயிர்களிடம் காட்டும் இரக்கம்
மறைக்காமல் பேசும் வாய்மை – சான்றாண்மை யாவும்
மண்டபத்தைத் தாங்கும் ஐந்து போன்றதாம் !

984. *கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை*
சொல்லா நலத்தது சால்பு
“நோன்பு” என்பது எந்த உயிரையும்
நோகாத அழிக்காத அறம் !
“சால்பு” என்பது பிறர் தீமையைச்
சாடிச் சொல்லாத மேன்மை !

985. *ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் அதுசான்றோர்*
மாற்றாரை மாற்றும் படை
ஆணவமின்றிப் பணிவுடன் இருத்தலே,
ஆற்றலாளரின் ஆற்றல் !
ஆகவே அந்த அடக்கமே பகைவர்
ஆனாலும் பகைமையை மாற்றுகின்ற
ஆயுதமாக பயன்படுத்தப்படும் படை !

986. *சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனின் தோல்வி*
துலையல்லார் கண்ணும் கொளல்

"சால்பு" என்பது சான்றோரின் குணம்
சான்றாண்மைக்கு உரைகல் எதுவெனில்,
சிறியவர்களிடத்தில் தோற்றுப் போனாலும்
சிறிதும் கவலையற்று கண்ணியமாக ஒத்துக் கொள்வதே !

987. *இன்னாசெய் தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்*
என்ன பயத்ததோ சால்பு

'இன்னா' எனும் துன்பம் செய்தவனுக்கு
இனிய நன்மைதனைத் திரும்பிச் செய்யாவிட்டால்
'சால்பு' எனும் "சான்றாண்மை" இருந்தும்
சாதிக்கப் போவது தான் என்ன ?

988. *இன்மை ஒருவற் கிளிவன்று சால்பென்னும்*
திண்மையுண் டாகப் பெறின்

'சால்பு' எனும் சான்றாண்மை பண்பில்
சார்ந்து வலிமையான மனஉறுதி கொண்ட
வல்லமையுடையவர்க்கு என்றும்
"வறுமை" என்பது "இழிவு" அல்ல !

989. *ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்*
காழி யெனப்படு வார்

ஆழ்ந்த சான்றாண்மைக் குணத்தில்
'ஆழி' எனும் கடல் போன்றவர்கள்
'ஊழி' எனும் உலகம் முடிவுக் காலம் எனும்
ஊறு வந்தாலும் தாழ்ந்து போக மாட்டார்கள் !

990. *சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின் இருநிலத்தான்*
தாங்காது மன்னோ பொறை

சான்றோர்களின் நற்பண்புகளே சரிவதற்கானச்
சான்றுகள் வரத் தொடங்கி விட்டால்
"சாந்தை" எனும் "பூமி" பாரம் தாங்காது !

100. பண்புடைமை

991. *எண்பதத்தால் எய்தல் எளிதென்ப யார்மாட்டும்*
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு

எவரிடத்திலும் எளிமையாகப் பழகினால்
எப்போதும் இரக்க குணம் பெற்றிருந்தால்
எய்தலாம் "பண்புடைமை" எனும் சிறப்பு !

992. *அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் இவ்விரண்டும்*
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு

உள்ளத்தில் அன்புடையவராக இருப்பதும்
உயர்ந்த குடியில் பிறந்த இலக்கணத்திற்கு
உரியவராக நடந்து கொள்வதும் தான்
உயரிய "பண்புடைமை" எனும் நெறி !

993. *உறுப்பொத்தல் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்தக்க*
பண்பொத்தல் ஒப்பதாம் ஒப்பு

ஒத்திருப்பது உறுப்புகள் என்பதால் – மக்கள் என
ஒத்துக் கொண்டதாக ஆகி விடாது !
ஒத்திருக்க வேண்டியது எப்போதும்
ஒப்பற்ற பண்பு நலன்கள் மற்றவை எல்லாம்
ஒப்பும் குண நலன்கள் தான் !

994. *நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்*
பண்புபா ராட்டும் உலகு

அறத்யைும் மற்றவர் நலத்தையும் விரும்பி
அனைவருக்கும் பயன்பட்டு வாழும்
அறிவுடையோரின் பண்பை
அகிலமே பாராட்டும் !

995. *நகையுள்ளும் இன்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்*
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு

நகைச்சுவைக்காக கூட ஒருவரை
நகைத்து இழிவாகப் பேசினால்
நன்மையற்றுக் கேடு தான் விளையும் !
பண்புள்ளவர்கள் பகைவரிடத்திலும்
பண்பு தவறாமல் பேசுவார்கள் !

996. *பண்புடையார்ப் பட்டுண் டுலகம் அதுவின்றேல்*
மண்புக்கு மாய்வது மன்

பண்பு "தக்கவர்களிடம்" நன்கு
பற்றிப் பொருந்தியிருப்பதாலேயே
மண்ணுலகம் அழியாமல் வாழ்கிறது ! – இல்லையேல்
மண்ணோடு மண்ணாக மாய்ந்து போயிருக்கும் !

997. *அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர்*
மக்கட்பண் பில்லா தவர்

அரம் போன்று மிகக் கூர்மையான
அறிவினை பெற்றவராக இருந்தாலும்
"மக்கட் பண்பு" எனும் மனிதப் பண்பு இல்லையெனில்
மனமில்லா "மரத்திற்கு" சமமானவரே !

998. *நண்பாற்றார் ஆகி நயமில செய்வார்க்கும்*
பண்பாற்றார் ஆதல் கடை

நட்புக்கு ஏற்றவராக இல்லாமல்
நன்மைதனை செய்யாமல் – தீமை தனையே
நன்கு செய்பவர்க்கும் நாம்
நற்பண்போடு நன்மை செய்பவராய்
நடக்காவிட்டால் நாமே "இழிந்தவர்" ஆகிவிடுவோம் !

999. *நகல்வல்லர் அல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்*
பகலும்பாற் பட்டன் றிருள்

யாரோடும் சிரித்துப் பழகி மகிழாதவர்களுக்கு
யாங்கணும் இவ்வுலகம் எப்போதும்
ஒளி உள்ள பகலிலும்
ஒளியற்ற இருளாகவே இருக்கும் !

1000. *பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் நன்பால்*
கலந்தீமை யால்திரிந் தற்று

நற்பண்பு இல்லாதவன் – வாழ்வில்
நயந்து பெற்ற பெருஞ்செல்வம் –
நல்ல பால் கொண்ட பாத்திரம்
"நவை" எனும் குற்றத்தால் – களங்கத்தால்
நலம் திரிந்து விடுவதைப் போன்றதாகும் !